

РЕШЕНИЕ

№ 23920

гр. София, 15.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав, в публично заседание на 04.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **4024** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 10а, ал.1 от Закона за чужденците в Република Б. (ЗЧРБ).

Образувано е по жалба на М. М. М. М. Д., [дата на раждане] в [населено място], гражданин на Сирийска арабска република с постоянен адрес в Обединени А. Емирства –Д., чрез адв. Д. Д. с адрес - [населено място],[жк], „Б.“ № 47, етаж 2, офис 2, срещу отказ за издаване на виза за краткосрочно пребиваване (виза вид С) от 11.03.2026 г., издаден от– З. на ГК на Република Б. в Д., О. по Заявление за издаване на виза № 26000436, подадено на 13.02.2026 г.

Жалбоподателят твърди, че отказът е незаконосъобразен, като постановен в противоречие с материалния закон и при липса на мотиви. Според жалбоподателя, са представени всички необходими документи за издаване на исканата виза тип „С“. Твърди се още, че е предоставил надеждна информация, че целта му по време на престоя в Р Б. е да се запознае с родителите на съпругата си в [населено място]. Счита, че административният орган е нарушил правото на зачитане на личния и семейния живот съгласно чл.8 от Европейската конвенция за правата на човека, като ограничава правото на семеен живот, без достатъчно основания за това. Отправено е искане да бъде отменен оспореният административен акт.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Д. Д., която поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Представя подробни писмени бележки. Претендира разноси по представен списък

Ответникът, Завеждащ „Консулска служба“ в Генералното консулство на Република Б. в Д., О. – К. А., не изразява становище по жалбата. Единствено чрез процесуалния си представител И. А. е направил доказателствени искания за изискване на основание чл.186 във връзка с чл.192 ал.1 от

ГПК във връзка с чл.144 от АПК информация от трето неучастващо лице –ДАНС.

Административен съд София – град, като взе предвид доводите на страните и извърши преценка на събраните по делото доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

Със заявление за издаване на виза № 26000436, подадено на 13.02.2026 г. в Генералното консулство на Република Б. в Д., О. , жалбоподателят е отправил искане за издаване на виза за краткосрочно пребиваване тип „С“, а не както се твърди в молбите на процесуалния представител на ответника /за виза тип „Д“/. Към заявлението са приложени: удостоверение за сключен граждански брак в О. с българска гражданка М. Ф. Ал З., български международен паспорт на М. Ф. Ал З., паспорт на жалбоподателя, издаден от Сирийска А. република, паспорт за пребиваване на чужденец в О., Ш., застрахователно удостоверение, издадено от А. Застраховане П., банково извлечение за извършените плащания и получените банкови преводи по банковата сметка на жалбоподателя, открита в О. клон М., С. Център, Ислямска банка Д., покана от съпругата му и декларация от нея за адресът, на който ще пребивават в [населено място] и целта на посещенияето – да се запознае с родителите ѝ.

Изискана е информация от ДАНС относно проведената съгласувателна процедура по подаденото от жалбоподателя заявление, като е представено писмо рег. № М-3322/27.04.2026 г. от ДАНС, в което е посочено, че е проведена съгласувателна процедура за лицето М. М. М. М. Д. по заявление за виза тип „С“ с рег. № D.. Съгласувателната процедура е осъществена от С. –ДАНС, като по електронен път е изразено отрицателно становище. А. не е бил идентифициран като заплаха за националната сигурност, но от анализа на постъпилата информация, направените заявления и намерения на чужденеца , са повдигнати основателни съмнения относно целта на планирания престой. Установено е, че съпругата на жалбоподателя не живее от година и половина на адреса в Република Б.. Допълнително основание според ДАНС са трите предходни отказа, които апликанта има от Испания и Н. –отказът е на основание т.2, т.10 от Приложение VI на визовия регламент.

Постановен е отказ за издаване на виза тип „С“ (за краткосрочно пребиваване) от 05.08.2024 г. от завеждащ „Консулска служба“ при Посолството на Р Б. в [населено място], Р И. по процесното заявление.

В постановения отказ за издаване на виза на жалбоподателя със знак „v“ са маркирани следните текстове: т. 2 целта и условията на планирания престой не са обосновани и т.10 „предоставената информация относно обосновката на целта и условията на планирания престой не е надеждна“; В допълнителни забележки е посочено, че М. Ал З. не живее в Република Б., а в О. от година и половина Кандидатът има три предходни отказа за турист- Виза Испания 12.11. 2025 г., Н. 08.08.2025 г. и Испания – 15.09.2023 г.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата до съда е подадена от надлежна страна - адресат на оспорения индивидуален административен акт и в срока по чл.149, ал.1 от АПК. Съгласно чл.10а, ал.1 от ЗЧРБ, отказите за издаване на виза могат да се обжалват по реда на АПК относно тяхната законосъобразност. В случая отказът е по искане за издаване на виза вид „С“ - по чл. 9а, ал. 2, т. 3 от ЗЧРБ, поради което не попада в изключението, предвидено в чл. 10а, ал. 4 от ЗЧРБ. Следователно, жалбата е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

В хода на съдебното производство е приета административната преписка, приети са и допълнително представени от жалбоподателя писмени доказателства с превод на български език, удостоверяващи мястото и адресът на постоянно пребиваване на жалбоподателя, неговият работодател и длъжността, която заема.

При разглеждане по съществуването на спора, съдът намира следното:

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореният индивидуален административен акт е издаден в писмена форма от компетентен орган Завеждащ Консулска Служба при Генералното консулство на Република Б. в Д., О. , съобразно заповед № АВ-02-2-1/05.01.2026 г. на Генералния консул в Генералното консулство на Република Б. в Д., О. и Заповед № 95-00-26 от 16.01.2025 г. на министъра на външните работи .

Редът за издаване на визи е регламентиран в Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим (в действащата към момента на постановяване на процесния отказ ред., ДВ, бр. 55 от 19.07.2011 г., в сила от 4.08.2011 г.). Съгласно чл. 34, ал. 1 от Наредбата не се издава виза на чужденец, когато е налице едно от основанията, посочени в чл. 10 от Закона за чужденците в Република Б.. При отказ се издава формуляр в два екземпляра съгласно образец (приложение № 7), който се подписва от ръководителя на дипломатическото или консулското представителство, като в него се вписва законовото основание за отказ.

Видно от заявлението, жалбоподателят е поискал издаване на виза за краткосрочно пребиваване в Р Б., вид „С“, на основание чл. 9а, ал. 2, т. 3 от ЗЧРБ, с цел „посещение на семейството и туристическа цел“. Формата, под която се отказва издаване на виза е определена с чл. 34, ал. 1 от Наредбата – „формуляр в два екземпляра по образец, съгласно приложение № 7, който се подписва от ръководителя на дипломатическото или консулското представителство или от упълномощено от него длъжностно лице“.

Процесният отказ е обективиран именно във формуляр, по смисъла на чл. 34, ал. 1 НУРИВОВР. Отказът обаче е обективиран във формуляр - образец Приложение VI към чл.32 от Визовия кодекс (съобразно действащата редакция на чл. 34, ал.1 от Наредбата - ДВ бр.4 в сила от 14.01.2025 г.). Той не отговаря по форма и съдържание на формуляра, обр. 7, съгласно чл. 34, ал. 1 НУРИВОВР, който се различава по отношение съдържанието след изречението „основанието (ята) за решението са следните“, тъй като представлява словесно изписване на текстове от чл. 10, ал. 1 ЗЧРБ, но изрично посочване на норми от чл. 10, така както е в обр. № 7, липсва.

В оспорения акт липсват изложени факти, съответно мотиви, обосноваващи кои са установените факти в производството по издаване на виза, които са формирали извод у органа, че следва да се произнесе с отказ. Не са обсъдени и многобройните писмени доказателства, приложени към заявлението за издаване на виза.

В разглеждания казус безспорно е установено, че жалбоподателят е сключил граждански брак с българска гражданка на 18.12.2025 г. в Д., О.. Въз основа на сключения брак е издадено удостоверение за сключен граждански брак № [ЕГН] от длъжностно лице по гражданско състояние в [община].

Съпругата му, така както се твърди и от органите на ДАНС не живее на адреса в [населено място] от около година и половина, а същата съжителства със съпруга си в О., което е доказателство и за обстоятелството, че бракът е реален, а не фиктивен.

Представени са надеждни и годни доказателства, относно постоянното местоживее на чужденеца на територията на О., както и удостоверение за регистрация на договор за наем на недвижим имот – жилище от 15.01.2026 г., находящо се в район Ал С., Д., сключен от съпругата му М. Ал З., точното му местонахождение и наемната цена /лист 108 от делото/. Сроктът на договора е до 14.01.2027 г.

В разглеждания казус безспорно е установен и работодателят на жалбоподателя - БМ

Трейдърс /ФЗЕ/ , с предмет на дейност търговия с електронни артикули и свързани части.

От представеното извлечение от банковата сметка на жалбоподателя с превод на български е видно, че същият разполага с парични средства. Същият работи и в личната му карта на резидент на О. е вписан както работодателя, така и длъжността която заема оспорващия – мениджър логистика в С. З. БМ Трейдърс ФЗЕ.

Въз основа на изложените доказателства, съдът констатира, че жалбоподателят е лице, което пребивава постоянно в О., работи в О., получава доходи, има установен и безспорен адрес на пребиваване. Съпругата му съжителства с него в О., което свидетелства за реалността на сключения граждански брак.

От отговора на ДАНС се установява, че същият не е бил идентифициран като заплаха за националната ни сигурност.

В настоящото производство и въз основа на представените доказателства, още в хода на административното производство се установява и безспорно целта на престоя на жалбоподателя в Република Б., която е изцяло от личен характер – да се запознае с родителите на съпругата си и да прекарат известно време заедно.

От представените със заявлението за издаване на виза писмени доказателства се установява, както целта на пътуването, така и семейната му връзка с българска гражданка, детайли относно целта на престоя и дългосрочната му обвързаност с Д., О.. В тази връзка е представената лична карта за пребиваване в О., и визата му, направената застраховка, както и сертификат за лиценз на дружеството – работодател на жалбоподателя.

Предходните откази за туристически визи на жалбоподателя са изцяло ирелевантни, тъй като същите са издадени преди сключване на гражданския му брак и по принцип не могат да обосноват и не са основание за отказ от издаване на виза.

Обстоятелството, че съпругата му не пребивава на адреса в Б., също в конкретния случай е без правно значение, тъй като както вече бе посочено същата живее със съпруга си в Д.. Предвид това, както е посочено и в жалбата издаденият отказ нарушава правото на зачитане на личен и семеен живот съгласно чл.8 от ЕКПЧ.

Пред съда не са представени доказателства и не са ангажирани твърдения, оборващи доказателствената стойност на документите, който апликантът е представил в подкрепа на твърдението си, че целта на пътуването му до Р Б. е изцяло лична и е свързана със семейството му. Тези документи не са взети предвид и не са анализирани при издаването на спорния отказ.

При така събраните доказателства, съдът намира, че административният орган не е обосновал (не е изложил точни и ясни мотиви) защо не кредитира представените и описани по-горе писмени документи и защо е приел, че по отношение на кандидата за виза предоставената информация относно обосновката, целта и условията на планирания престой не е надеждна.

Горното води до извода, че атакуваният административен акт е издаден при нарушение на изискването за форма, посочено в чл. 59, ал. 2 АПК. Част от задължителното съдържание на същия са фактическите и правните основания за издаването му. На практика това е изискване за мотивиране на акта, когато той се издава в писмена форма (аргумент от чл. 59, ал. 2 АПК). Общата разпоредба на чл. 59, ал. 1 АПК също поставя неотменимо изискване за мотивиране на административните актове. Мотивите имат за цел да разкрият волята на административния орган, както и обстоятелствата, които са обосновали постановяване на акт с определено съдържание. Липсата на мотиви засяга пряко правото на защита на адресата на акта и е достатъчно основание за отмяна на административния акт.

Ответникът не е извършил дължимата преценка на индивидуалното положение на заявителя, съобразно изискването за прилагане на член 32, § 1 и член 35, § 6 от Визовия кодекс. Според

Съда на Европейския съюз, държавите - членки разполагат с „широка свобода на преценка“, за да могат да установят, дали посочените в тези разпоредби основания препятстват издаването на заявената виза, като дължат преценка на индивидуалното положение на кандидата за виза.

Това води до извод, че административният акт, под формата на изричен писмен отказ да се издаде виза, е издаден при липса на мотиви, което го определя като незаконосъобразен. Предвид обстоятелството, че естеството на акта не позволява решаването на въпроса по същество, преписката следва да се изпрати на съответния компетентен административен орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Административният орган следва да обсъди писмените доказателства, които доказват безспорно целта на престоя на жалбоподателя в Република Б., да съобрази че има сключен брак с българска гражданка, с която живее в О., има безспорно установен адрес, работодател и доходи.

Също така следва да анализира представените по делото писмени доказателства, доказващи целта на пътуването, като съобрази, че с оглед на това, че първоначално посоченият от жалбоподателя период на пребиваване е изтекъл, произнасянето по заявлението за издаване на виза следва да е занапред.

Предвид изхода на спора, на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски, съобразно заявената претенция от адв.Д. по представен от нея списък, които са в общ размер на 730,11 евро – 650 евро адвокатски хонорар, 75 евро за превод за целите на съдебното производство и 5,11 евро заплатена държавна такса по делото.

Воден от горното, Административен съд София - град, III отделение, 61-ви състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на М. М. М. М. Д. /Mhd M. Mhd M. J./, [дата на раждане] в [населено място], гражданин на Сирийска арабска република с постоянен адрес в Обединени А. Емирства – Д., чрез адв. Д. Д. с адрес - [населено място],[жк], „Б.“ № 47, етаж 2, офис 2 отказ за издаване на виза за краткосрочно пребиваване (виза вид С) от 11.03.2026 г., издаден от– З. на ГК на Република Б. в Д., О. по Заявление за издаване на виза № 26000436, подадено на 13.02.2026 г.

ВРЪЩА преписката на завеждащ „Консулска служба“ в Генералното консулство Посолството на Република Б. в Д., О., чрез дирекция „К. отношения“ в Министерството на външните работи за ново разглеждане на направеното от искане за издаване на виза, при съблюдаване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящето решение.

ОСЪЖДА Министерството на външните работи да заплати на М. М. М. М. Д. /Mhd M. Mhd M. J./, [дата на раждане] в [населено място], гражданин на Сирийска арабска република сумата от 730,11 евро /седемстотин и тридесет и 0,11 евро/ , разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд, в 14-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: